

Πολιτική Χάρτα του Διεθνούς CADTM

(Υιοθετήθηκε στο Μπελέμ το Γενάρη του 2009)

Προοίμιο:

Το 1989, λανσάρεται στο Παρίσι «*το κάλεσμα της Βαστίλης*»: καλεί όλες τις λαϊκές δυνάμεις του κόσμου να ενωθούν για την άμεση και άνευ όρων ακύρωση του χρέους των επονομαζόμενων «αναπτυσσόμενων» χωρών. Αυτό το εξουθενωτικό χρέος, καθώς και οι νεοφιλελεύθερες μακροοικονομικές μεταρρυθμίσεις που επιβάλλονται στο Νότο από τη κρίση του χρέους το 1982 και πέρα, έχουν προκαλέσει την έκρηξη των ανισοτήτων, μια μαζική φτώχεια, κραυγαλέες αδικίες και τη καταστροφή του περιβάλλοντος. Είναι σε απάντηση σε αυτό το κάλεσμα, και για να αγωνιστεί ενάντια στη γενική επιδείνωση των συνθηκών διαβίωσης της πλειοψηφίας των λαών, που δημιουργήθηκε το CADTM ΤΟ 1990.

Σήμερα, το Διεθνές CADTM είναι ένα δίκτυο που αποτελείται από περίπου τριάντα οργανώσεις που δραστηριοποιούνται σε πάνω από 25 χώρες σε 4 ηπείρους. Η κύρια δουλειά του που επικεντρώνεται στη προβληματική του χρέους, συνίσταται στη πραγματοποίηση δράσεων και στην επεξεργασία εναλλακτικών λύσεων που στοχεύουν στην ανάδειξη ενός κόσμου βασισμένου στη κυριαρχία, στην αλληλεγγύη και στη συνεργασία μεταξύ των λαών, στο σεβασμό της φύσης, στην ισότητα, στη κοινωνική δικαιοσύνη και στην ειρήνη.

Από τη δημιουργία του CADTM μέχρι σήμερα, το διεθνές πλαίσιο εξελίχθηκε. Στο επίπεδο του χρέους, πρέπει να ληφθεί υπόψη μια σημαντική εξέλιξη: το εσωτερικό δημόσιο χρέος αυξάνεται πολύ έντονα. Συνολικά, αναπτύσσονται δυο μεγάλες αντίθετες τάσεις σε διεθνή κλίμακα. Από τη μια, η νεοφιλελεύθερη καπιταλιστική επίθεση, που διεξάγεται κυρίως από το G7, το ΔΝΤ, τη ΠΓ (*Παγκόσμια Τράπεζα*) και τη ΠΟΕ (*Παγκόσμια Οργάνωση Εμπορίου*), όλες τους στην υπηρεσία των πολυεθνικών και του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου, συνεχίστηκε και βάθυνε. Από την άλλη, αναπτύσσεται μια αντίρροπη τάση από το τέλος της δεκαετίας του 1990: μεγάλες λαϊκές κινητοποιήσεις ενάντια στη νεοφιλελεύθερη επίθεση, ειδικά στη Λατινική Αμερική, ενίσχυση του διεθνούς κοινωνικού κινήματος που παλεύει για «άλλους εφικτούς κόσμους», εκλογή προέδρων που υποστηρίζουν τη ρήξη με το νεοφιλελευθερισμό, πρωτοβουλίες στο πεδίο του ελέγχου (audit) του χρέους και αναστολή της αποπληρωμής του εξωτερικού δημόσιου χρέους, απαρχή της ανάκτησης του ελέγχου από το Κράτος των στρατηγικών τομέων και των φυσικών πόρων, αποτυχία των νεοφιλελεύθερων σχεδίων όπως της ALCA (*Ζώνη ελεύθερου εμπορίου των Αμερικών*), αντιστάσεις στον ιμπεριαλισμό στο Ιράκ, στη Παλαιστίνη και στο Αφγανιστάν. Η εξέλιξη του συσχετισμού δύναμης μεταξύ αυτών των δυο μεγάλων τάσεων θα εξαρτηθεί σε μεγάλο βαθμό από τις λαϊκές αντιδράσεις απέναντι στη πολύπλευρη διεθνή κρίση (χρηματιστική, οικονομική, κοινωνική, πολιτική, διατροφική, ενεργειακή, κλιματική, οικολογική, πολιτισμική).

Πολιτική Χάρτα

- 1- Το δημόσιο χρέος (εξωτερικό και εσωτερικό) παράγει μια μαζική μεταφορά πλούτου των λαών του Νότου προς τους πιστωτές, με τις ντόπιες κυρίαρχες τάξεις να αποσπούν τη μίζα τους κατά τη διαδικασία. Τόσο στο Βορρά όσο και στο Νότο του πλανήτη, το χρέος συνιστά ένα μηχανισμό μεταβίβασης του πλούτου που έχουν δημιουργήσει οι εργαζόμενοι/ες και οι μικροπαραγωγοί προς όφελος των καπιταλιστών. Το χρέος χρησιμοποιείται από τους δανειστές ως εργαλείο πολιτικής και οικονομικής κυριαρχίας που εγκαθιδρύει μια νέα μορφή αποικισμού. Παρά τα αναρίθμητα φυσικά και ανθρώπινα πλούτη τους, οι λαοί του Νότου αιμορραγούν μέχρι θανάτου. Στις περισσότερες χώρες του Νότου, η αποπληρωμή του δημόσιου χρέους αντιπροσωπεύει κάθε χρόνο ένα ποσό μεγαλύτερο από τις δαπάνες για την εκπαίδευση, την υγεία, την αγροτική ανάπτυξη και τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης. Οι πρωτοβουλίες ελάφρυνσης του χρέους των τελευταίων ετών δεν ήταν παρά απάτες καθώς μάλιστα συνοδεύτηκαν από επιζήμιους όρους για τις χώρες που «επωφελήθηκαν» από αυτές.
- 2- Ο πρώτος στόχος του CADTM είναι η άμεση και άνευ όρων κατάργηση του δημόσιου χρέους του Τρίτου Κόσμου και η εγκατάλειψη των πολιτικών διαρθρωτικής προσαρμογής. Για να πετύχει αυτό το στόχο, το Διεθνές CADTM ενεργεί για τη πραγματοποίηση των εξής δράσεων:
 - Προώθηση διαδικασιών διάδοσης, συνειδητοποίησης, οργάνωσης και δράσης των χρεωμένων λαών
 - Εφαρμογή ελέγχων (audit) του χρέους, με συμμετοχή των πολιτών, που στοχεύουν στη καταγγελία όλων των απεχθών και άνομων χρεών
 - Μονομερείς και κυρίαρχες αποφάσεις των κυβερνήσεων με τις οποίες κηρύσσεται η ακύρωση του δημόσιου χρέους και σταματάει η αποπληρωμή του
 - Σπάσιμο των συμφωνιών με το ΔΝΤ και τη Παγκόσμια Τράπεζα
 - Δημιουργία ενός ενιαίου μετώπου χωρών για τη μη πληρωμή του χρέους
 - Αναγνώριση του δόγματος του απεχθούς χρέους στο διεθνές δίκαιο
 - Άρνηση κάθε μορφής όρων που επιβάλλονται από τους δανειστές
 - Επιστροφή στους πολίτες των χωρών του Νότου των περιουσιακών στοιχείων που καταχράστηκαν οι διεφθαρμένοι ηγέτες του Νότου, με τη συνηγορία των τραπεζικών ιδρυμάτων και των κυβερνήσεων
 - Καταβολή άνευ όρων από τις δυνάμεις του Βορρά επανορθώσεων για το ιστορικό, κοινωνικό και οικολογικό χρέος που συσσωρεύτηκε προς τους λαούς του Νότου
 - Προσφυγές στη δικαιοσύνη ενάντια στους διεθνείς χρηματιστικούς θεσμούς
 - Σε περίπτωση εθνικοποίησης χρεοκοπημένων ιδιωτικών τραπεζών, ανάκτηση του κόστους της επιχείρησης από τη περιουσία των μεγαλομετόχων και των διευθυντικών στελεχών

- Αντικατάσταση της Παγκόσμιας Τράπεζας, του ΔΝΤ και της ΠΟΕ από δημοκρατικούς θεσμούς που δίνουν προτεραιότητα στην ικανοποίηση των θεμελιωδών ανθρώπινων δικαιωμάτων στους τομείς της χρηματοδότησης της ανάπτυξης, της πίστης και του διεθνούς εμπορίου
 - Καταγγελία όλων των συμφωνιών (οικονομικών, πολιτικών, στρατιωτικών, κλπ.) που υποθηκεύουν τη κυριαρχία των λαών και διαιωρίζουν τους μηχανισμούς εξάρτησης
- 3- Για το CADTM, η ακύρωση του χρέους δεν αποτελεί έναν αυτοσκοπό. Πρόκειται για την αναγκαία αλλά όχι επαρκή συνθήκη για να εξασφαλιστεί η ικανοποίηση των ανθρώπινων δικαιωμάτων. Πρέπει λοιπόν απαραίτητως να πάμε πέρα από την ακύρωση του δημόσιου χρέους αν θέλει η ανθρωπότητα να πραγματοποιηθεί η κοινωνική δικαιοσύνη που σέβεται το περιβάλλον. Το χρέος αποτελεί τμήμα ενός συστήματος που πρέπει να πολεμηθεί στο σύνολό του. Ταυτόχρονα με την ακύρωση του χρέους, είναι απαραίτητο να εφαρμοστούν άλλες ριζοσπαστικές εναλλακτικές λύσεις μεταξύ των οποίων:
- Να εξαλειφθούν η πείνα, η φτώχεια και οι ανισότητες.
 - Να εξασφαλιστεί η ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών σε όλες τις σφαίρες της ζωής.
 - Να εγκαθιδρυθεί μια νέα χρηματιστική πειθαρχία επιβάλλοντας αυστηρούς ελέγχους των κινήσεων των κεφαλαίων και των εμπορευμάτων, φορολογώντας το κεφάλαιο (συνολικοί φόροι, φόρος επί των μεγάλων περιουσιών), καταργώντας το τραπεζικό απόρρητο, απαγορεύοντας τους φορολογικούς παραδείσους, τη κερδοσκοπία και τη τοκογλυφία.
 - Να αυξηθεί η δημόσια αναπτυξιακή βοήθεια, αποκλειστικά και μόνο με τη μορφή δωρεών και χωρίς κανένα όρο, στο 1% του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος των πιο βιομηχανικών χωρών αλλάζοντας το όνομά της σε «Συμβολή επανόρθωσης και αλληλεγγύης», αποκλείοντας στον υπολογισμό της τις ακυρώσεις χρεών και τα ποσά που δεν εξυπηρετούν τα συμφέροντα των πληθυσμών του Νότου.
 - Να μπει μπροστά μια κινητοποίηση πόρων που δεν γεννούν χρέη.
 - Να εφαρμοστούν εναλλακτικές λύσεις που απελευθερώνουν την ανθρωπότητα από όλες τις μορφές καταπίεσης: κοινωνική καταπίεση, πατριαρχική καταπίεση, νεοαποικιακή καταπίεση, φυλετική καταπίεση, καταπίεση κάστας, πολιτική καταπίεση, πολιτιστική, σεξουαλική και θρησκευτική καταπίεση.
 - Να εφαρμοστεί μια φιλόδοξη περιβαλλοντική πολιτική που στοχεύει να επανασταθεροποιήσει το κλίμα.
 - Να εξασφαλιστεί η οικονομική, πολιτική και διατροφική κυριαρχία των λαών.
 - Να απαγορευτεί η κατοχύρωση με πατέντες των ζώντων οργανισμών.
 - Να αποστρατικοποιηθεί ολοκληρωτικά ο πλανήτης.
 - Να εξασφαλιστεί το δικαίωμα στη διακίνηση και στην εγκατάσταση των ατόμων.

- Να κατοχυρωθεί η ανωτερότητα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων επί του εμπορικού δικαίου και να επιβληθεί στις κυβερνήσεις, στους διεθνείς χρηματιστικούς θεσμούς και στις επιχειρήσεις να σέβονται τα διάφορα διεθνή εργαλεία όπως την Οικουμενική Διακήρυξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων (1948), τη Συνθήκη για τα πολιτικά δικαιώματα της γυναίκας (1952), το Διεθνές Σύμφωνο για τα οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά δικαιώματα (1966), το Διεθνές Σύμφωνο για τα πολιτικά δικαιώματα και τα δικαιώματα του πολίτη (1966), τη Συνθήκη για την εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεων σε βάρος των γυναικών (1981), τη Διακήρυξη για το δικαίωμα στην ανάπτυξη (1986), τη Συνθήκη τη σχετική με τα δικαιώματα των μεταναστών εργαζομένων και των οικογενειών τους (1990), τη Διακήρυξη για τους υπερασπιστές των δικαιωμάτων του ανθρώπου (1998) και τη Διακήρυξη για τα δικαιώματα των αυτοχθόνων λαών (2007).
- Να εξασφαλιστεί η κυριαρχία των λαών πάνω στη ζωή τους και στο μέλλον τους, πράγμα που συνεπάγεται ειδικότερα να υπαχθούν στο δημόσιο χώρο οι φυσικοί πόροι, τα αποτελέσματα της Έρευνας και Ανάπτυξης, τα άλλα κοινά αγαθά της ανθρωπότητας και οι στρατηγικοί τομείς της οικονομίας.
- Να βγούμε από το καπιταλιστικό σύστημα που βασίζεται στην αναζήτηση του μέγιστου ιδιωτικού κέρδους, στην ανάπτυξη και στον ατομικισμό για να οικοδομήσουμε μια κοινωνία στην οποία είναι οι κοινωνικές και περιβαλλοντικές ανάγκες που βρίσκονται στη καρδιά των πολιτικών επιλογών.

4- Για να φτάσουμε σε αυτή την αλλαγή και να πραγματοποιήσουμε τη κοινωνική χειραφέτηση, το διεθνές CADTM θεωρεί ότι είναι οι ίδιοι οι λαοί που θα πρέπει να απαντήσουν στη πρόκληση της αλλαγής. Δεν πρέπει να τους απελευθερώσουν, πρέπει να απελευθερωθούν οι ίδιοι. Εξάλλου, η πείρα έδειξε ότι δεν πρέπει να περιμένουμε από τις προνομιούχες μειοψηφίες να επωμιστούν την ευημερία των πληθυσμών. Όπως το διατρανώνει το Κάλεσμα της Βαστίλης του 1989, *«μόνον η αλληλεγγύη των λαών μπορεί να συντρίψει την εξουσία του οικονομικού ιμπεριαλισμού. Αυτή η αλληλεγγύη δεν σημαίνει σε καμιά περίπτωση υποστήριξη σε εκείνα τα καθεστώτα που ολοκληρώνουν την εξαθλίωση της χώρας τους, που φιμώνουν τη φωνή και τα δικαιώματα των λαών»*. Η ενίσχυση των κοινωνικών κινημάτων έχει προτεραιότητα για το CADTM. Συμμετέχει, με διεθνιστική προοπτική, στην οικοδόμηση ενός πλατιού, συνειδητού, κριτικού και κινητοποιημένου λαϊκού κινήματος. Πεισμένο για την ανάγκη να κάνει να συγκλίνουν οι χειραφετητικοί αγώνες, το Διεθνές CADTM υποστηρίζει όλες τις οργανώσεις και τους συνασπισμούς που δρουν για την ισότητα, τη κοινωνική δικαιοσύνη, τη προστασία της φύσης και την ειρήνη.